

דרשה ראשונה

השבח לאל; אנו משבחים אותו, ואנו מבקשים את עזרתו והדרכתו, ואנו מחפשים מקלט באלוהים מפני הרעות של עצמנו ומרועי מעשינו. מי שאלוהים מנחה הוא המודרך, ומי שמטעה, לא תמצא בשבילו אפטרופוס ומדריך. עקוב אחריהם ותתן להם הרבה ברכות.

הו המאמינים, פוחדים מאללה, עליו לפחד ולא למות אלא אם כן אתם מוסלמים-אל-אימרהו אנשים, יראו אדונכם, אשר ברא אתכם מבריאת אחד מהם בעלה והעבירם אותם גברים ונשים רבים, ופוחדים מאלוהים, השואל ברחם שאלוהים היה אתה שומרנשים: הו המאמינים, יראו לאללה ותאמרו קול * התאימו למעשיכם וסלחו לכם על [חטאיכם וצייתו לאללה שליחו זכה בניצחון גדולמפלגו].

באשר להלן: החדית 'הטוב ביותר הוא ספר האל, ההדרכה הטובה ביותר היא הנחייתו של מוחמד - יהי רצון שתפילת האל ושלומו עליו - והדברים הגרועים ביותר הם עניינים שהומצאו לאחרונה, וכל עניין שזה עתה הומצא הוא חידוש, וכל חידוש הוא הנחה, וכל הנחה היא באש.

משרתי האל: אמונתו של מוסלמי אינה שלמה אלא אם כן הוא מאמין ביום האחרון ובאירועים המרכזיים בו. בו אלוהים אוסף את היצורים כדי לתת עליהם דין וחשבון על מעשיהם. בסאהיח מוסלמי מחדית 'עומר בן אל-חטאב, שאלוהים יהיה מרוצה ממנו, שגבריאיל שאל את הנביא - יהי רצון שתפילת האל ושלומו עליו - על אמונה. הוא אמר: "להאמין באלוהים, במלאכיו, בספריו, בשליחיו וביום האחרון מסופר על ידמוסלמי אז אלוהים יאסף את היצורים ליום בו אין ספק, והוא יגמול לעושי הטוב בגינות של ברכות, והוא יכפיש את הרשעים בייסורים השוכנים בגיהנום, - וחלילה

האמונה ביום האחרון היא אחד מעמודי התווך של האמונה. אמונתו של משרת אינה תקפה עד שהוא יודע ובטוח ללא ספק או היסוס שיהיה יום שבו אנשים ישובו לאלוהים, והוא ישפוט את הטוב והטוב רע, והוא יגמול את העושה טוב בחסדו והוא יגמל את החוטא בעבירתו.

האמונה ביום האחרון היא עמוד התווך הגדול ביותר של האמונה אחרי האמונה באלוהים, מכיוון שהאמונה ביום האחרון מבוססת על אמונה ואמון בצדק ובחוכמתו של אלוהים. המשרת אינו מצפה מאדונו, החכם, הצודק להשוות בין הנביאים לאויביהם, לא בין הרוצח לבין הנרצח, ולא בין הצורר והמדוכא, ולא בין הצמים הוא קם ועבד את אדונו, ובין שחר ואי ציות, ולכן הצדק והחוכמה של אלוהים מסרבים לתת משה ופרעה חיים ואז מתים ... ושום דבר אחר כך, לא, כי אלוהים, החכם, הצדיק, הפך שם בית לגמול, ואדונך לא טועה באיש.

הקוראן הקדוש והסונה הטהורה התמלאו באיזכור המראות של יום התחייה, ובואו ניקח בחשבון, הו מוסלמים, כמה מהתיאורים של יום התחייה בקוראן הגדול, אלוהים - נעלה ומעלה ביותר - אומר: אם הם אכן מסתכלים * והאירו את האדמה באור אדוניה והכניסו את הספר והביאו חללי בלנביין ובזבזו אותם בצדק ולא יעשו להם עוול * ולובט בכל זאת כמו שעבד ו הוא יודע מה הם עושיםקליקים:בפסוקים אלה, תזכורת לאמונה יום התחייה שהוא אובייקט שלא בהכרח.

באותו יום מתפרסמים ספרים ואדם מכיר את עבודתו, כך שהמאמין יהיה שמח ומאושר, ייקח את ספרו ביד ימין, והכופר או האדם הבלתי מוסרי יפחד ויפחד, לא יודע מה לעשות איתו אותו, והאש תעלה, והכופרים יונעו אליו בתגובה, הם יונעו אליו, והם ינהרו אליו, הארבה ממחר אליו.

באשר לאנשי האמונה, הם יתעכבו, כמו גם אלה שמערבבים מעשה טוב עם רע אחר בעניין קשה, ויפרטו באותו יום עד שתתקבע החושך ללא הגשר והדרך תוצב על אש, והנביאים אומרים בזמן שהם בדרך: אוי אלוהים, שלום, שלום; בגלל חומרת מה שהם רואים מהטורר, ולכולם לא אכפת מכל דבר מלבד עצמו, לאדם אכפת מעצמו, אז אנשי האמונה באים הולכים בדרך על פי מעשיהם, והם רואים את הדרך ולמטה זה חושך בגלל שהם נותנים אור,

אז חלק מאנשי האמונה חוצים את זה כמו ברק במהירות, וחלקם חוצים את זה כמו רוכב, וחלקם הולכים. חלקם זוחלים, והלבבות מפוחדים ונבהלים פנימה עניין קשה. כי אחריו ייסורים נצחיים או אושר נצחי.

ואם אנשים חוצים את הדרך, הם נמצאים בין ניצול מוסלמי לבין אחד שמתקדש באש, אז אלוהים מטהר את אנשי האמונה באש אם הוא לא רוצה לסלוח להם, ומטהר את הזדון בלבם; מכיוון שלחוטא יש בלבו זדון שיש לנקות אותו - אם אלוהים לא יסלח לו ויטהר אותו בחסדו ובנדיבותו - כך האש תהיה עבור הכופרים, והשכבה העליונה שלה תהיה עבור אנשי המונותאיזם, הם הישארו בו זמן רב, והם נמצאים בייסורים קשים, בייסורים קשים, ביום שכמותו היא חמישים אלף שנה, עד שהמתפללים יתערבו, והשתדלות ריבונו של עולם נותרה עד הסוף מזה שקורה.

ואם אנשי האמונה חוצים את הדרך, הם מתאספים ללא גן עדן, ולכן העשירים מאחרים להיכנס לגן העדן בחצי יום, כלומר חמש מאות שנה, והעניים ייכנסו לגן העדן בתחילת הדרך; מכיוון שזכויות הכסף גדולות; ומכיוון שזכויות מה שאלוהים נתן לעובדיו בהן היא עניין חמור ויש בהן התחשבנות, ולכן הוא מעכב את העשירים עד אשר אנשים מקבלים את זכויותיהם, ובאותה עת הם מגיעים לבתיהם, אז אותם אנשים עשירים היכנסו, הם נכנסים לגן [עדן חמש מאות שנה אחרי העניים: ויום עם אדונך הוא כמו אלף שנות עלייה לרגל].

היו בטוחים - אחים - כי לאמונה ביום האחרון יש פירות רבים, כולל האמונה בהמשך מונעת סכסוך ותחרות בהריסות ובתענוגות העולם, והתעמקות באיסורים ובטאבו ללא מבוכה או ביישנות. של חבריו של הנביא, עם שרשרת העברה הניתנת לעקיבה אל הנביא, שאלוהים יברך אותו ויעניק לו שלום, הוא אמר: "מי שיעזוב (משהולמען האלוהים, אלוהים יפצה אותו במשהו יותר טוב מזה. אל-אלבני אימת את זה).

עובדי אלוהים: האמונה בהמשך היא המושכות המרתקות את הרצונות והגחמות, ומבטיחה כוונה ומתינות, ומי שאינו מאמין בהמשך אינו יכול לשלול את עצמו מהתאוה, או לרסן בו גחמות, ומי שלא מתחשב עם עומד בידי

אלוהים

א. את הדרשה הכין מג'יד בן סולימאן אל-ראסי, בתשיעי לחודש ג'ומאדה אל-אחיראה 1442, בעיר ג'ובייל, בשנת

ממלכת ערב הסעודית, ווטסאפ: 00966505906761

מתרגם דרשות עבדול רחמן

שלך fatmtaslam11@gmail.com, כתובת המייל שלך